

פרק שני

סוכה כה.

עין משפט
גר מצוה

בנוגע לאותה. היע"ג דמוקרי לה ממוקנה
בנוגע לה שיקר כהן להקה צווי לי בכינ
ישתמש זההין הממקך על השלחן שיכנ
אל כל הכלים ניכר מכך הולך הויל והפה
בקיר ולצמו רפה מה לה חציצ מוקף
לדילך כלהיתם פלק עוזין פקין
(עליזון דג מ). **שלוחי** מזוד.
הוילכי נדכל מזו כಗון ללימוד תורה
או להקציל פני לטז ולבנות צבויין
פטולין מן השוכב והפהינו בצעת
חניניתן כך פי' בקונטראם וכן מסמך

רביינו חננאל

לחי' להזini ציממלה זגנינה חפי' נלבל
בכל זאת נמי פטילי' כדקתי' צגלי'ת'')
זועוד עוזדלה⁷ לדב' חקלה ולכח כל ר'צ
הוניה דגנו הלקת' לטלחה⁸ ומימה
הס יכולין לךיס צניאס חמלוי פטולין
דלהטו הדר' צץ לו זיית צנגדו
וותפילין כלאותו מוי מיפטול בך מצלל
מאות וכפ' חיין צין הסמודל (נדים
ד' נג:) גדי הסמודל הנגה למיחזיל
לו חדגדמו הצע"פ למאני ליה פלוטה
דלאב יומך מזום דלאב צחיחת ולי כל
זמנן צהנידא צגיito מיפטול מלמיט
ריפת'ה לנען הס כן צחיחת שיח היל
זודחיה⁹ דלאב מפטול הילג צעה צהו
עומק נה כגון טלית צל הצעיד
זוצונחה נולכה¹⁰ הו צהמץ צנוון
לה מזונות דלאב צחיחת צהומת צעה
יצח עני לאהו ממןנו ויליך נומל
דרכיה נמי חיילי צבי הלי גוניה דה'
מייטלדי צקיויס מאות סוכה קוו מצעלי
ממות¹¹: **ובלבתך** בדרך פרט
לחתן. ויה' על גב דהו' נמי צמאות
טלייד היינטליך מהי קלמי' דה' כוה
כתיב חד ציון לחתן להו צהלי'ה
כתי' צקלה כוה חמיינ' לה פטול
הכחות הילג צולחת וועצה מאות צידיס
הו מהלך צמאות הילג חמן צהו
יזען וצט' ויה'נו עומק הילג מהצ'צ
צגעילה לה פטול הכתוב הילג מקלח
יתילא הצעמען לפטול מק'ץ לטלייד
ויבערן צצונטי אצטן צאנצ'טב

הנחות וציוונים

מ] יש להוסיף דברתיב
שבו (בארות המים):
[ג] בדפ' ר' איתא ל' למד
ובתוֹס' העתקו ל' למד
[ג] נדצ"ל בפסח מדקך
איידי קרא: [ל] צ"ל
מעובדא (בארות
המים): [ט] צ"ל
מצותן (דפו"ר וכ"ה
בתוֹס' הרא"ש): [ו] צ"ל
ליישנא דריש"י (בארות
המים): [ז] צ"ל פרק
בתרא:

לען ר' ש"

וּלְיָה"ה. פִּירּוֹס נַקְעַן
גּוּמְלֵה, הַמֶּד מַנְקִיקִי
הַסְּמָלְעִים (כְּסִ"י עַירּוֹצִין דָבָר
טו עַה לְהַבָּה וּכְן נַקְעַן וּמַעֲזִין
כְּסִ"י סַגְנָה דָבָר יְטַע עַה
לְהַבָּה גַּמְמִימָה וּקְיַדּוֹצִין דָבָר
סָה עַה לְהַבָּה נַהֲגָה וּרְכִ"י
לְיָוָן לְ(1).

קמה קצורה ושבולות כ
דעיכל נה צויה
ニコラル つるは cedar-ki つる
ツノ 木 モモカフ ルリ

ה דהוי דירה שתשמשיה
ו תשמשיה לאoir אין
תים ת"ש ^ט א' שבת בתל
הוא מרבע אמות עד
ע שהוא עמוק עשרה
עד בית סאותים וכן
מקיפות אותה מהלך
ה אלפיים אמה אע"ג
מי שעביד ליה בהוצאה
יחי מצוה פטורין מן
זיהן פטורין מן הסוכה
וזו לסתה: גמ' מה"מ
תק פרט לעוסק במצוות
להtan מכאן אמרו
ג פטור ואת האלמנה
ר רב הונא כדרך מה
ית לאפוקי האי במצוות
יקזיל לדבר מצוה וכן
ס כן לימא קרא בשבת
ובלכתר בלכת דידך
בלכת מצוה פטירת
את האלמנה נמי כונס
זונס אלמנה לא טריד
ג דפטור אלא מעתה
וריד הכי נמי דפטור וכי
בא בר זבדא אמר רב
האמורות בתורה יחוין
עיר בהן פאר הכא טריד
טריד טירדא דרישות
מן המצוה מהכא נפקא
ויהי אנשים אשר היו
ו' אתם אנשים מי היו
היו דברי ר' יוסי הגלילי

הַלְּגָה הַס כֵּן הִיָּו הַוָּה הַלְּגָה כְּצִיעֹול צִית קָהָתִיס כְּחַלְל הַמִּזְכָּן^๔ כְּצִיעֹול וְנִתְנוּ חַכְמִים נֶכֶל בַּיְקָרָב שְׁהִיָּו לְדִילָה וְהַס גָּדוֹל הַוָּה מְכַהֵן הַאִי כְּלָמְלִית וְהַאִין מְכֻלְטָלִין צַו הַלְּגָה צְמַח הַלְּצָע הַמּוֹתִיא אֲלַל הַדָּס וְגַלְיָי כְּיוֹן דְּבִידִיס קָוָף וְלְדִילָה הַפִּינָּו גּוֹל יְוָתֵל מְצִית סְלָמִים

אלא בית סאותים משוב לאייר וכל דירה שמטלטליין בו אלא סארה שהו גובה עשרה ובעית סאותים וכן בנקה והוא ארבע אמות כמה קצרה ושבולות אתcola וחוצה לה דקאייל ואתי התרם נסוד פנאי: מתרני של הסוכה חולין וממשמש אוכליין ושותין עראי ר' דת"ר ^א בשברך בביו ובכתרך בדרך פרט יהכו נס את הבתולה חייב מי משמע אמר רוח רשות אף כל רשוי עסק מי לא עסקין דאמר רחמנא ליקרי אמר ובכתר Mai בשברך הוא דמייחיבת הא אי hei אפילו כונס את הבתולה טריד וככל היכא דטריד ה" טבעה ספינתו ביום דעת תימא ה"ג ^ב והאמר ר' אבל חייב בכל המצות מן התפילין שהרי נאמר טירדא דמצוה התרם והעוסק במצוות פטור מהתרם נפקא דתניא ^ד טמאים לנפש אדם וגושאי ארונו של יוסף

ו-כ' עגון מונע אונקן גאנטן מהילע מהי מסמן: ובלכתח' בדרכ' פרט לחתן. והע'ג דבוח נמי צמוה טריד הינטליי לאו תלי קלחי דחי' זהה כתיב חד ציון דחנן לאו בסדייה כתיב זקלת וזה חמיינה לא פטול האתוב הילא טולח וועזב מליחכת מונה מדיס הוא מאנק' למונה האל חתן זבוח יוזב וכטול והיינו עופק הילא טריד צמחצת בעילה לא פטול האתוב האלך: מקלת יתלה האטען לפועל מק'ס לטריד צמחצת בעילה: מאי משמע. מהני קלחי פרט למונה: כי דרך. סולך דרך מהולה: מי לא עסקיין בו'. וכי אין יכול לאלו צמקלה דרך מונה עס כלאות והל דרך סתמאן כתיב ומצען נמי דרך מונה וקהלמל רחמניג ליחס'יך נקנות: אם כן. לדורך מונה נמי קהי לאתוב צלחת דרך: טריד. לאו טרולד צמחצת בעילה ומוקתכלת כי פטלייש קלת מצוס טילדת פטלייש (ה) והיינו יכול לאעפוק צניש כהה: בזומ אלמנה לא טריד. יכול נקייס התי צהין: אי משום טירדא בו'. שהי לפlein מצמע ניא לטולדתו פונטלטו לאפי זהיינו יכול לאוון התי לאו ובלך האפי טבעה קפינטו לטרולד צבעו ליפטול: שנאמר בהז פאר. **כלקמן**^ו ובל' לאו צר פהル הוה וכאנטפהל מלחה צענאמו זהיינו האל: חתן טריד טירדא דמצודה. והטען קלת לאו מיחס'יך להקל דעטו ממוחצת מונה להזונה צפין זו האה עליו הילא יעוק צלהזונה ויתן לאו להזותה צקי נדאל: טירדא דרישות. צהף על פי זבוח חייך לאווג האגילות צל בעילה לחילא ומיכה^ז לאלהמת כזוד מהו הינו חייך לאנטעל:

ה) עילוֹכִין ٦ ג' טו.,
 ג) נלכומת יה. ט"ס טו.,
 ע"ס, ג) כמוצמת ٦ ג' ו':
 מוע"ק טו. ע"ס (סמסומות
 פ"ז:), ٧) [סוטה מד:],
 ט) עירובין כג:, ١) לקמן
 דף כו., ٢) עמוד ב,
 ט) מועד קטן דף כא.,
 ט) [לקמן כב:], י) [בב:],
 כ) שם, י) עיין תוס'
 ב'ק נה: ד"ה בההיא,
 מ) ב"מ כת: י) [ע"ס].

הגהות הב"ח

תורה אור השלם
 א) יְשִׁגְנַתֶּם לְבָנֵיכֶם
 וְדִבְרַת בְּמַבְשִׁלְתְּכֶם
 בְּבִיתְכֶם וּבְלִכְתְּכֶם בְּדֶרֶךְ
 וּבְשִׁבְבַּד וּבְקִוְמָה:
 [דברים ז, ז]
 ב) וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר

ב) וַיֹּהֵי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר
 הָיוּ טְמָאִים לְגַפֵּשׁ אָדָם
 וְלֹא יָכֹלוּ לְעַשְׂתָּה הַפְּסָח
 בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי
 מֹשֶׁה וּלְפָנֵי אַהֲרֹן בַּיּוֹם
 הַהוּא: [במדרך ט, ו]

ליקוטי רשות
אלא בבית סאותים.
הס טיה תיקפו יומת על
נית סהמיס אין מטלטלין
זו הילג צהרגע חמות
וחפלו נטעו מהמלחה לך
לשוי מוקף לדירה [שם
atz]. משום דהו
דירה שתשמיisha
לאיר. לעולס שנטעו
מהמלחה לך וכיקף לדירה
סוחה הילג דירה זו חיינה
עשרה נורן מוכחה הילג
לדור סס צומרי הסודות
ועצוויה להילן מן השמה
והאין מטלטלין צדקה זו
hilg נית סהמיס כדרניא
צפ' סני (דף כב) כלל
הමך ר"ס קן הילעו כל
חויל סטטמיזו לדירה
כגון דיל וסקל ומוקלה
ומיל וחפלו י' כורייס

מוותל וכל לילה שמתמיינָה
לחייל כגן צורגנִין
שצדּוֹם בַּיִם סְהִתִּים
מוותל יומך מניית סְהִתִּים
הַקּוֹר לְלֹהוּ לִילָה סֻוּר דָעֵל
כלתו סֻוּר לְרָס [שם
טו.]. הַינֶּה לְדוֹר נָה תִּמְיִיד
הַלְּגָן לְתַקְמּוֹפָג נָה סּוּמְלִי
הַסְּדָה [שם ק-]. גְּבוֹהָ
עֲשָׂרָה. דְּהַמְּלִינָן גּוֹד
הַקִּיק מִמְּיּוֹתָיו כָּל
סְנִינוֹתָיו וְסָלִי סֻוּר מַוקָּף.
וּבָן נְקָעָ. הַמָּלְאָקִי מַנְקִיקִי
הַסְּלָעִים. וְזֹהָא מַדִּי
אֲמוֹת עַד בֵּית
סָאתִים. סֻוּלִין וְסָצָם
כְּחִילָר מִמְּיּוֹתָיו נְעִזִּים
צִימָו וּכְלוֹן כְּהַלְּגָעָן הַמּוֹתָיו
סֻוּר הַלְּכָדָם מַהְלָךְ הַמְּכָלָם כְּלוֹן
וּמְוֹהָה לוּ הַלְּפִיס הַמָּהָה,
הַכָּל הַיְּסוּר טְפִי מִנִּית
סְהִתִּים הַיְּזִין מִמְּיּוֹתָיו
מוֹעִילָות לוּ סְקִיקָּף סְהִינָּו
עֲזָיו לְלִילָה הַיְּנוּ מוֹעִילָן
הַלְּגָן לְנִיתָם סְהִתִּים, לְהַכִּי
נִקְטָה מַהְלָגָעָן הַמּוֹתָם וְהַלְּכָדָם
דְּהָס שִׁיחָ פְּמוֹת מַדִּי
הַמּוֹתָם מַהְיָה מַהְלָךְ הַמְּכָלָם כְּלוֹן
חַיכָּה וּמִמְּיּוֹתָיו מַהְיָה מַהְנִי
כְּלֹהוּ מִמְּיָה נָמִי מַקּוֹס
כְּלֹהוּ חַדָּס דִי הַמּוֹמָמָן כְּפָרָק